

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1176/2008,

annettu 27 päivänä marraskuuta 2008,

lopullisen tasoitustullin käyttöön otosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien laajavaikutteisten antibioottien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 713/2005 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä loka-kuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 15 ja 19 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

I Aiempi tutkimus ja voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 713/2005⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin CN-koodeihin ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 ja ex 2941 90 00 kuuluvien, Intiasta peräisin olevien tiettyjen laajavaikutteisten antibioottien eli amoksisilliiniriidraatin, ampisilliiniriidraatin ja kefaloksiinin, jotka eivät ole annostettuina eivätkä vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksissa, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa. Tiettyihin nimeltä mainittuihin viejiin sovellettava tulli vaihtelee 17,3 prosentista 30,3 prosenttiin, ja muiden viejien tuontiin sovelletaan 32 prosentin jäännöstullia.

II Osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepano

- (2) Lopullisen tasoitustullin käyttöön oton jälkeen Intian viranomaiset ilmoittivat, että kahteen tukijärjestelmään

(tuontitullien hyvitysjärjestelmään – Duty Entitlement Passbook Scheme – sekä tuloverolain 80 HHC pykälän mukaiseen tuloverosta vapauttamisen järjestelmään) liittyvät olosuhteet ovat muuttuneet ja että nämä muutokset ovat pysyviä luonteeltaan. Sen vuoksi väitettiin, että tuen taso on todennäköisesti laskenut ja että olisi tarkistettava osaksi näiden järjestelmien perusteella käyttöön otettuja toimenpiteitä.

- (3) Komissio tutki Intian viranomaisten esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 19 artiklan säännösten mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa komissio pani omasta aloitteestaan vireille *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*⁽³⁾ julkaistulla ilmoituksella osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka koski asetusta (EY) N:o 713/2005.

- (4) Osittaisen välivaiheen tarkastelun tarkoituksena on arvioida, onko nykyisiä toimenpiteitä tarpeen jatkaa tai muuttaa vai pitäisikö ne poistaa niiden yritysten osalta, jotka ovat hyötynneet toisesta tai molemmista muuttuneista tukijärjestelmistä tapauksissa, joista toimitettiin riittävää näyttöä tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa mainittujen asiaan liittyvien säännösten mukaisesti. Tarkastelussa arvioidaan lisäksi, onko tulosten perusteella tarvetta tarkistaa toimenpiteitä, joita sovelletaan muihin yrityksiin, jotka toimivat yhteistyössä voimassa olevien toimenpiteiden tason määrittämiseen johtaneessa tutkimuksessa, ja/tai kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavia jäännöstöimenpiteitä.

III Tutkimusajanjakso

- (5) Tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2006 ja 31 päivän maaliskuuta 2007 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 121, 13.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 212, 11.9.2007, s. 10.

IV Tutkimuksen osapuolet

- (6) Komissio ilmoitti virallisesti osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta Intian viranomaisille ja niille intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka tekivät yhteistyötä aiemmassa tutkimuksessa, mainittiin asetuksessa (EY) N:o 713/2005 ja lueteltiin osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa ja joiden havaittiin saaneen hyötyä jommastakummasta väitetysti muuttuneesta tukijärjestelmästä, sekä yhteisön tuottajille. Asiaan liittyville osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon.
- (7) Koska menettelyssä oli osallisena ilmeisen monia osapuolia, tukien tutkimiseksi esitettiin otantamenetelmän käyttöä perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.
- (8) Kuitenkin vain kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmoitettiin ja toimitti otantaa varten pyydyt tiedot. Näin ollen otantamenetelmän käyttöä ei katsottu tarpeelliseksi.
- (9) Toinen edellä mainituista vientiä harjoittavista tuottajista ilmoitti otantaa koskevassa vastauksessaan, että se ei saanut etuuksia kahdesta väitteen mukaan muuttuneesta tukijärjestelmästä (eli tuontitulien hyvitysjärjestelmästä tai tuloverolain 80 HHC pykälän mukaisesta tuloverosta vapauttamisen järjestelmästä) tutkimusajanjaksolla, joka johti voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoon, eikä tällä tutkimusajanjaksolla. Yritys ei myöskään tehnyt yhteistyötä alkuperäisessä tutkimuksessa, eikä kaikkiin muihin yrityksiin, tämä yritys mukaan lukien, sovellettavan jäännöstullin mukauttamiseen havaittu erityistä tarvetta. Yritys ei siten kuulunut osittaisen välivaiheen tarkastelun soveltamisalaan vireillepanoilmoituksen 4 kohdan mukaisesti eikä näin ollen voinut osallistua tähän tarkasteluun. Yritykselle annettiin tieto tästä päätöksestä.
- (10) Komissio lähetti kyselylomakkeen ainoalle yhteistyössä toimivalle vientiä harjoittavalle tuottajalle, joka voitiin ottaa mukaan tähän tarkasteluun (Ranbaxy Laboratories Ltd), sekä Intian viranomaisille. Sekä tuottajalta että Intian viranomaisilta saatiin vastaukset.
- (11) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tuen määrittämisen kannalta tarpeelliset tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asiaan liittyvien osapuolten toimitiloihin:

1. Intian viranomaiset:

Kauppaministeriö (Ministry of Commerce), New Delhi

2. Intiassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat:

Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi.

V Toimenpiteistä ilmoittaminen ja menettelyä koskevia huomautuksia

- (12) Intian viranomaisille ja muille asiaan liittyville osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin esittää ainoaan intialaiseen yhteistyössä toimineeseen tuottajaan sovellettavan tullin muuttamista ja voimassa olevan toimenpiteen keston jatkamista kaikkien niiden muiden yritysten osalta, jotka eivät tehneet yhteistyötä tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomautuksensa. Kaikki näkökannat ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon jäljempänä esitetyllä tavalla.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (13) Tässä tarkastelussa kyseessä oleva tuote on sama kuin asetuksessa (EY) N:o 713/2005 eli CN-koodeihin ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 ja ex 2941 90 00 kuuluva ja Intiasta peräisin oleva amoksisilliinitrihydraatti, ampisilliinitrihydraatti ja kefaleksiini, joka ei ole annostettuna eikä vähittäismyyntimuodossa tai -pakkauksissa.

C. TUET

I Johdanto

- (14) Komissio tutki Intian viranomaisten sekä ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa väitteiden mukaan oli myönnetty vientitukea:
- ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorization Scheme; aiemmin ennakkolisenssijärjestelmä)
  - tuontitulien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme)
  - tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme)
  - tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme)
  - tuloverojärjestelmät:
    - vientituloverosta vapautuksen järjestelmä
    - tutkimuksen ja kehityksen tuloverokannustinjärjestelmä
  - vientiluottojärjestelmä.

(15) Edellä a–d alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Development and Regulation Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antaa vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevista asiakirjoissa, jäljempänä 'EXIM-policy-asiakirjat', jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Yksi vienti- ja tuontipolitiikkaa koskeva asiakirja on tutkimusajanjakson kannalta tärkeä tässä tapauksessa. Kyseessä on 1 päivän syyskuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2009 välistä aikaa koskeva viisivuotissuunnitelma, jäljempänä 'EXIM-policy 04–09'. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa 'Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I', jäljempänä 'HOP I 04–09'. Myös kyseisen menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

(16) Edellä e alakohdassa mainitut tuloverojärjestelmät perustuvat vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolailalla (Finance Act).

(17) Edellä f alakohdassa mainittu vientiluottojärjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A pykälään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluottotoimintaa.

(18) Komissio kutsui perusasetuksen 11 artiklan 10 kohdan mukaisesti Intian viranomaiset lisäneuvotteluihin tilanteen selvittämiseksi sekä muutuneiden että muuttumattomien järjestelmien osalta ja molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Neuvotteluissa ei päästy yhteisymmärrykseen näiden järjestelmien suhteen, joten komissio sisällytti ne kaikki tukea koskevaan tutkimukseen.

II Erityisjärjestelmät

1. Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

a) Oikeusperusta

(19) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja HOP I 04–09 -menettelykäsikirjan luvuissa 4.1–4.30. Järjestelmän nimi oli ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme) aiemmassa tutkimuksessa, jonka perusteella asetuksella (EY) N:o 713/2005 otettiin käyttöön voimassa oleva lopullinen tasoitustulli.

b) Tukikelpoisuus

(20) AAS-järjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin 21 kappaleessa. Ne eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Val-

mistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin, voivat hakea tosiasiallisen maastaviennin AAS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista AAS-tukea. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Päähankkijat, jotka toimittavat tavaraa EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan AAS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat myös saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusasiakirjoja (ARO) sekä kotimaisia remboursseja ja vastaremburseja koskevien alajärjestelmien yhteydessä.

c) Käytännön toteutus

(21) Ennakkolupien myöntämisperusteita voivat olla seuraavat:

i) Tosiasiallinen vienti: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tuotantopanoksia tullitta tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Luvassa mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet, myös vientituotteen tyyppi.

ii) Vuotuiset tarpeet: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja jalosteet). Luvanhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.

iii) Välituotetoimitukset: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakaen tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä, joka tuottaa välituotteen, voi tuoda tullitta tuotantopanosaaleja ja saada tähän välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.

iv) Vientiin rinnastettava toiminta: Tässä alajärjestelmässä päähankkija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina EXIM policy 04–09 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalouksaluille sijoittautuneille yrityksille.

- v) Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders – ARO): Ennakkoluvan haltija, joka aikoo suoran tuonin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimaisista lähteistä, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkoluvat vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksia tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen. ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullipalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.
- vi) Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkoluvan haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lupaan suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonin sijaan. Kotimainen toimittaja on oikeutettu tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, kuten välitoimituksiin tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen.
- Yhteistyöhön osallistunut viejä sai tutkimusajanjakson aikana etuja vain kahdesta alajärjestelmästä, jotka liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen; nämä olivat i) tosiasiallisen maastaviennin AAS-järjestelmä ja ii) välitoimituksia koskeva AAS-järjestelmä. Sen vuoksi ei ole tarpeen arvioida, mahdollistavatko muut käytännölliset alajärjestelmät tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.
- (22) Sen jälkeen, kun lopullinen tasoitustulli otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 713/2005, Intian viranomaiset ovat muuttaneet AAS-järjestelmään sovellettavaa tarkastusjärjestelmää. Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi luvan haltija on laissa veloitettu tekemään määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen tullilta tuotujen / kotimarkkinoilta hankittujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 04–09 -käsikirjan luvut 4.26 ja 4.30 ja lisäys 23) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Riippumattoman lailistetun tilintarkastajan/määrä- ja kustannuslaskijan on tarkastettava rekisteri ja annettava todistus, jossa todetaan, että määrätty rekisteri ja asiaan liittyvä kirjanpito on tarkastettu ja lisäyksen 23 mukaisesti toimitetut tiedot ovat totuudenmukaiset ja paikkansapitävät kaikilta osin. Edellä mainittuja vaatimuksia sovelletaan kuitenkin vain ennakkolupiiin, jotka on myönnetty 13 päivänä toukokuuta 2005 tai sen jälkeen. Kaikkien ennen kyseistä päivämäärää myönnettyjen ennakkolupien tai -lisenssien haltijoiden on noudatettava aiemmin sovellettuja tarkastusvaatimuksia eli heidän on tehtävä lisäyksessä 18 täsmennetty määrämuotoinen, totuudenmukainen ja asianmukainen selvitys lisenssien mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 02–07 -asiakirjan luku 4.30 ja lisäys 18).
- (23) Ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tutkimusajanjaksolla käyttämien alajärjestelmien (tosiasiallinen vienti ja välituotetoimitukset) osalta Intian viranomaiset ovat vahvistaneet sekä tuonin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määrän ja arvon, ja ne on kirjattu lupaan. Lisäksi vienti- ja tuontitihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lupaan. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonin määrän nk. panos-tuotosvakionormien (SION-normien) perusteella. Useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna, on olemassa SION-normit, jotka on julkaistu HOP II 04–09 -asiakirjassa. Sen jälkeen, kun lopullinen tasoitustulli otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 713/2005, tarkasteltavana olevan tuotteen SION-normeja sovellettiin ainoastaan syyskuuhun 2005 asti. Uusia normeja annettiin syyskuussa 2006 (amoksisilliintrihydraatin osalta) ja huhtikuussa 2007 (ampisilliintrihydraatin ja kefaleksiinin osalta). Niiden välisenä aikana sovellettiin tilapäisiä normeja.
- (24) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä luvan antamisen jälkeen ennalta määrättyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).
- (25) Tutkimuksessa vahvistettiin, että raaka-aineita tuotiin eri luvilla/lisensseillä ja eri SION-normien mukaisesti, minkä jälkeen ne sekoitettiin ja sisällytettiin samojen vientituotteiden tuotantoprosessiin. Edellä mainittu huomioon ottaen ei ollut mahdollista vahvistaa, ylittivätkö erityisluvissa/-lisensseissä määrättyt SION-normeihin perustuvat vaatimukset tullilta hankittavien tuotantopanosten osalta määrän, joka tarvittiin tuloksena olevan vientituotteen viitemäärän tuottamiseen.
- (26) Tutkimuksessa vahvistettiin myös, että Intian viranomaisten määräämiä tarkastusvaatimuksia ei joko noudatettu tai vielä testattu käytännössä. Ennen 13 päivää toukokuuta 2005 myönnettyjen ennakkolisenssien osalta todellisesta kulutuksesta ja varastoista ei ollut tarvittavia rekistereitä (nk. lisäyksen 18 mukaisia rekistereitä). Toukokuun 13 päivän jälkeen myönnettyjen ennakkolisenssien osalta käytettiin tarvittavia rekistereitä todellisesta kulutuksesta ja varastoista, mutta Intian viranomaiset eivät olleet vielä tarkastaneet, olivatko nämä rekisterit EXIM-policy-asiakirjan vaatimusten mukaiset. Jälkimmäisessä

tapauksessa rekisterit tarkasti ainoastaan riippumaton laillistettu tilintarkastaja, kuten asiaa koskevassa Intian lainsäädännössä vaaditaan (ks. 22 kappale). Yritys tai laillistettu tilintarkastaja ei kuitenkaan pitänyt kirjaa siitä, miten tämä tarkastusprosessi tapahtui. Saatavilla ei ollut tilintarkastussuunnitelmaa tai muuta todistusaineistoa suoritetusta tilintarkastuksesta eikä käytetystä menetelmästä ollut kirjattua tietoa; tietoja ei myöskään ollut tämän tehtävän edellyttämistä erityisvaatimuksista (tarkat tekniset tiedot tuotantoprosessista, EXIM-policy-asiakirjan vaatimuksista ja kirjanpitomenetelmistä). Tilanteen perusteella katsotaan, että tutkimuksen kohteena ollut viejä ei pystynyt osoittamaan, että asiaan liittyviä EXIM-vaatimuksia oli noudatettu.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (27) Ainoa yhteistyössä toiminut tuottaja toimitti huomautuksia ennakkolupajärjestelmästä. Yritys väitti, että 24 kappaleessa kuvatusta tilanteesta huolimatta oli mahdollista vahvistaa, ylittivätkö erityisluvuissa määrätty SION-normeihin perustuvat vaatimukset tuotantopanosten osalta määrän, joka tarvittiin tuloksena olevan vientituotteen viitemäärän tuottamiseen, ja että se piti erittäin huolellisesti kirjaa todellisesta kulutuksesta. Todellista tuotantoa koskevat rekisterit vahvistivat, että ei ollut mahdollista määrittää luotettavaa viitearvoa tiettyä lupaa kohti (eli viitemäärän tuottamiseen tarvittavien raaka-aineiden määrää), kun otetaan huomioon sovelletut eri SION-normit ja tuotantoon käytettyjen raaka-aineiden vaihteleva sekoitus. Lisäksi havaittiin, että järjestelmän kattamia raaka-aineita käytettiin muidenkin kuin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon. Näin ollen oli lähes mahdotonta laskea tuottoa tarkasteltavana olevasta tuotteesta. Yritys ei myöskään pitänyt – Intian viranomaisten asiaa koskevien määräysten vastaisesti – EXIM-policy-asiakirjassa vaadittua kulutusta koskevaa rekisteriä (nk. lisäyksen 18 mukaista rekisteriä), jonka tarkoituksena on tarjota kattava todellisen kulutuksen seuranta- ja valvontatapa. Yritys väitti, että perusasetuksen 26 artiklan 1 kohdassa ei anneta komissiolle toimivaltaa tutkia riippumattoman laillistetun tilintarkastajan rekistereitä. Yrityksen mukaan todistus on hyväksyttävä, ellei ole perusteita uskoa, että laillistettu tilintarkastaja on antanut väärennetyn todistuksen. On muistettava, että laillistetun tilintarkastajan suorittama tarkastusprosessi ja asiaan liittyvän todistuksen myöntäminen ovat osa Intian viranomaisten EXIM-policy-asiakirjassa käyttöön ottamaa tarkastusjärjestelmää, kuten 22 kappaleessa selitetään. Sen vuoksi komission oli tutkittava, sovellettiinko kyseistä tarkastusjärjestelmää tosiasiallisesti. Lisäksi perusasetuksen 11 artiklan 8 kohdan mukaisesti komission oli tarkastettava tutkimuksen aikana toimitetut tiedot, joihin päätelmät perustuvat.

Koska yrityksellä eikä laillistetulla tilintarkastajalla ei ollut mitään rekistereitä tarkastuksista, jotka suoritettiin EXIM-

policy-asiakirjassa määrätyn todistuksen antamiseksi, tämä osoittaa, että yritys ei ollut sellaisessa asemassa, että se olisi voinut todistaa, että asiaan liittyviä EXIM-policy-asiakirjan määräyksiä olisi noudatettu. Yritys kiisti, että Intian viranomaiset eivät olisi vielä tarkastaneet, ovatko yrityksen rekisterit EXIM-policy-asiakirjan vaatimusten mukaiset, mutta se ei toiminut mitään konkreettisia todisteita väitteensä tueksi. Lisäksi väitettiin, että ainoan yhteistyössä toimineen tuottajan todellinen kulutus oli ollut SION-normeja korkeampaa kunkin tuotantopanoksen osalta ja että liiallisia tullinpalautuksia ei esiintynyt. Paikan päällä todettu tilanne huomioon ottaen (esim. tuotantopanosten ja tuotettujen tuotteiden sekoitus, eri SION-normien käyttö, EXIM-policy-asiakirjassa vaadittujen todellista kulutusta koskevien rekistereiden puute) ja odottaessa Intian viranomaisten vaadittavien lopullisten tarkastustoimien loppuun saattamista ei ollut mahdollista tehdä laskelmia todellisesta kulutuksesta eikä liiallisista tullinpalautuksista lupaa/lisenssiä ja SION-normia kohti. Tämän vuoksi edellä mainitut väitteet oli hylättävä. Yritys huomautti vielä laskuvirheestä; tätä pidettiin perusteltuna, ja se otettiin huomioon tuen määrää laskettaessa.

e) Päätelmät

- (28) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut etua tutkitulle viejälle.
- (29) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin ja välituotetoimitusten ennakkolupajärjestelmät ovat selvästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityisiä ja tasoitustoimenpiteiden alaisia. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.
- (30) Kumpaakaan tässä tapauksessa sovelletusta kahdesta alajärjestelmästä ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Kyseiset alajärjestelmät eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) sääntöjen mukaisia. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tarkastusjärjestelmää tai -menettelyä tehokkaasti varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II luvun 4 kohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II luvun 2 kohta). SION-normeja itsessään ei voida pitää todellisen kulutuksen tarkastusjärjestelmänä, koska eri SION-normien mukaisilla luvilla/lisensseillä

tuodut tullittomat tuotantopanokset on sekoitettu vientituotteen samaan tuotantoprosessiin. Tällaiset prosessit eivät anna Intian viranomaisille mahdollisuutta tarkastaa riittävän täsmällisesti, miten paljon tuotantopanoksia käytettiin vientituotannossa ja minkä SION-viitenormin mukaan niitä olisi verrattava. Intian viranomaiset eivät myöskään toteuttaneet asianmukaisesti pidettyyn todellista kulutusta koskevaan rekisteriin perustuvaa tehokasta tarkastusta tai sitä ei ole vielä saatu päätökseen. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen tavallisesti olisi tehtävä, kun käytössä ei ole tehokasta tarkastusjärjestelmää (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta). Laillistettujen tilintarkastajien osallistuminen tarkastusprosessiin ei parantanut tarkastusjärjestelmää, koska ei ole olemassa tarkkoja sääntöjä siitä, miten tilintarkastajien olisi suoritettava heille uskottu tehtävä, eivätkä tutkimuksen aikana saadut tiedot osoittaneet, että perusasetuksessa annettuja sääntöjä olisi noudatettu.

- (31) Nämä kaksi alajärjestelmää mahdollistavat siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

f) Tuen määrän laskeminen

- (32) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Tältä osin on huomattava, että perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan ainoastaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton edellyttäen, että perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täytyneet tässä tapauksessa. Jos siis todetaan, ettei asianmukaista valvontamenettelyä ole olemassa, edellä mainittua tullinpalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eivätkä oletetun liiallisen tullinpalautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkivan viranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkiva viranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen.
- (33) AAS-järjestelmää käyttäneiden viejien tuen määrä laskettiin kahden alajärjestelmän mukaisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta varten tuotujen raaka-aineiden tuonnin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kantamatta jääneiden tullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella (osoittaja). Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen hankinnassa syntyneet välttämättömät kulut vähennettiin tuen määrästä, jos oli esi-

tetty perusteltu pyyntö. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tarkasteltavana olevasta tuotteesta syntyneeseen viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (34) Tässä järjestelmässä ainoalle yhteistyössä toimineelle tuottajalle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 8,2 prosenttia.

2. Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) Oikeusperusta

- (35) DEPBS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 04-09 -käsi- ja kirjain luvussa 4.

b) Tukikelpoisuus

- (36) Kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.

c) DEPBS-järjestelmän käytännön toteutus

- (37) Tukikelpoinen viejä voi hakea DEPBS-hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet tällaiset DEPBS-prosenttiosuudet useimmille tuotteille, myös tarkasteltavana olevalle tuotteelle. Osuudet on määritetty SION-vakionormien perusteella, ja niissä otetaan huomioon tuonnin oletettu osuus vientituotteeseen käytetyistä tuotantopanoksista ja kyseisestä oletetusta tuonnista kannettu tulli riippumatta siitä, onko tuontitullit tosiasiallisesti maksettu vai ei.
- (38) Yrityksen on tämän järjestelmän eduista hyötyäkseen harjoitettava vientiä. Vientihetkellä viejän on ilmoitettava Intian viranomaisille, että vienti tapahtuu DEPBS-järjestelmän mukaisesti. Tavaroiden vientiä varten Intian tulliviranomaiset antavat lähetyksen aikana viennin lähetyksiäsiakirjan. Asiakirjasta käy muun muassa ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Tässä vaiheessa viejä tietää, kuinka suuren edun se saa. Sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat kyseisen asiakirjan antaneet, Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa DEPBS-hyvityksen myöntämiseen. Etu lasketaan vienti-ilmoituksen teko- ja hetkellä voimassa olleen DEPBS-prosentin mukaan. Tämän vuoksi edun määrää ei ole mahdollista muuttaa takautuvasti.

- (39) DEPBS-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 12 kuukauden ajan niiden myöntämisestä. Näitä hyvityksiä voidaan käyttää minkä tahansa tuontirajoitusten alaan kuulumattomien tavaroiden myöhemmin tapahtuvan tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeitä lukuun ottamatta. Hyvityksiä käyttäen tuodut tavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niihin sovelletaan liikevaihtoveroa) tai käyttää muutoin.

(40) DEPBS-hyvityksiä koskevat hakemukset tehdään sähköisesti, ja ne voivat kattaa rajattoman määrän vientitapahtumia. DEPBS-hyvitysten hakemiselle ei käytännössä ole tiukkoja määräaikoja. Hyvitysten hallinnointiin käytetty sähköinen järjestelmä ei automaattisesti sulje pois vientitapahtumia, jotka eivät ole tapahtuneet HOP I 04–09 -asiakirjan luvussa 4.47 mainitun jättämistä koskevan määräajan puitteissa. Määräajan jälkeen saatuja hakemuksia voidaan lisäksi aina tarkastella pienen sakkomaksun (10 % hyvityksestä) suorittamisen jälkeen, kuten HOP I 04–09 -asiakirjan luvussa 9.3 selvästi todetaan.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

(41) Ainoa yhteistyössä toiminut tuottaja toimitti huomautuksia DEPBS-järjestelmästä. Yritys väitti, että DEPBS-etus ei saisi johtaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon, koska sitä ei hyödynnetty tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Yritys ei kuitenkaan esittänyt mitään väitteitä, jotka olisivat asettaneet kiistanalaiseksi järjestelmän käytännön toteutuksen (ks. 37–40 kappale). Yritys väitti lisäksi, että ainoastaan tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suoritettujen viennin hyvitystä olisi käytettävä laskettaessa myönnettyä tullietuutta, mutta se ei esittänyt mitään perusteita sille, miksi sekä tässä että voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneessa aiemmassa tutkimuksessa käytetty laskentamenetelmä ei olisi perusasetuksen säännösten mukainen. Tästä syystä kyseiset väitteet oli hylättävä. Yritys huomautti vielä laskuvirheestä; tätä pidettiin perusteltuna, ja se otettiin huomioon tuen määrää laskettaessa.

e) DEPBS-järjestelmää koskevat päätelmät

(42) DEPBS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. DEPBS-hyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi DEPBS-hyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(43) DEPBS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityinen ja tasoitustoimenpiteiden alainen.

(44) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejiä ei

velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menetelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla. Viejä voi saada DEPBS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada DEPBS-järjestelmän mukaisia etuja.

f) Tuen määrän laskeminen

(45) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan sekä asetuksessa (EY) N:o 713/2005 tämän järjestelmän osalta käytetyn laskentamenetelmän mukaisesti tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vienti järjestelmän mukaisesti tapahtuu. Tuolla hetkellä Intian viranomaisten on siis luovuttava tulleista, ja luopuminen on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen eivätkä tuen määrään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetyksiä asiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä DEPBS-hyvitys. Tosiasiallisen viennin ja DEPBS-lisenssin myöntämisen välisenä aikana DEPBS-prosenteissa tapahtuneet muutokset eivät vaikuta taannehtivasti annettavan edun määrään. Ainoa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja kirjasi DEPBS-hyvitykset suoritusperusteella tulona tileihin vientitietokellä.

(46) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin näin määritellyistä hyvityksistä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö, ja näin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(47) Tässä järjestelmässä ainoalle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 2,1 prosenttia.

3. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (*Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS*)

a) Oikeusperusta

- (48) EPCGS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 04-09 -käsikirjan luvussa 5.

b) Tukikelpoisuus

- (49) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

c) Käytännön toteutus

- (50) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja huhtikuusta 2003 myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennettulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Kaikkiin järjestelmän mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin on sovellettu huhtikuusta 2000 lähtien alennettua 5 prosentin tuontitullia. Maaliskuun 31 päivään 2000 saakka sovellettiin tosiasiallista 11 prosentin tullia (johon sisältyy 10 prosentin lisämaksu) ja erityisen arvokkaassa tuonnissa nol-latullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tietynä aikana.
- (51) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimaasta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (52) Ainoa yhteistyössä toiminut tuottaja toimitti huomautuksia EPCGS-järjestelmästä. Yritys väitti, että yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden perusteella tuotantohyödykkeet kulutetaan tuotantoprosessissa. Tältä osin on huomattava, että yritys ei esittänyt todisteita väitteelleen; se ei nimenomaisesti esittänyt nk. yleisesti hyväksytyjä kirjanpitoperiaatteita eikä toimittanut analyysiä EXIM-policy-asiakirjan asiaa koskevasta EPCGS-säännöksistä eikä määritelmää tuotantoprosessissa kulutetuista hyödykkeistä, kuten perusasetuksen liitteessä II säädetään. Yritys myös väitti, että sen poistoaikaa olisi pitänyt käyttää tavanomaisena poistoaikana. Tällainen lähestymistapa on kuitenkin vastoin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan

säännöksiä. Tästä syystä nämä väitteet oli hylättävä. Yritys huomautti vielä laskuvirheestä; tätä pidettiin perusteltuna, ja se otettiin huomioon tuen määrää laskettaessa.

e) EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (53) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisen taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää tämän maksuvalmiutta.
- (54) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.
- (55) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

f) Tuen määrän laskeminen

- (56) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantomattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa antibioottiteollisuudessa. Vakiintuneen käytännön mukaisesti näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta määrä ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Intiassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vallinnutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen. Perusteltujen pyyntöjen osalta tästä määrästä vähennettiin tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoitaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

- (57) Tässä järjestelmässä ainoalle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,1 prosenttia.

4. Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS).

a) Oikeusperusta

- (58) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Intian keskuspankin Master Circular DBOD -yleiskirjeessä nro DI-R.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08, joka on osoitettu kaikille Intian kaupallisille pankeille.

b) Tukikelpoisuus

- (59) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

c) Käytännön toteutus

- (60) Intian keskuspankki asettaa tässä järjestelmässä sitovat enimmäistasot sekä Intian rupia- että valuuttamääräisten vientiluottojen koroille, joita kaupalliset pankit voivat soveltaa viejiin. ECS-järjestelmässä on kaksi alajärjestelmää: ennen vientiä sovellettava vientiluottojärjestelmä (Pre-shipment Export Credit Scheme), joka kattaa viejälle ennen vientiä tuotteiden oston, käsittelyn, valmistuksen, pakkaamisen ja/tai kuljetuksen rahoittamista varten annetut luotot, ja viennin jälkeen sovellettava vientiluottojärjestelmä (Post-shipment Export Credit Scheme), josta voi saada käyttöpääomalinjoja vientisaamisten rahoittamiseen. Intian keskuspankki myös velvoittaa pankit osoittamaan tietyn määrän niiden nettopankkiluotoista vientirahoitukseen.

- (61) Edellä mainitun Intian keskuspankin yleiskirjeen ansiosta viejät voivat saada vientiluottoja puhtaasti markkinaehtojen mukaan annettavien tavanomaisten kaupallisten luottojen (käteisluottojen) korkoa edullisemmalla korolla. Korkotasojen ero voi olla pienempi erityisen luottokelpoisilla yrityksillä. Erityisen luottokelpoiset yritykset voivatkin saada vientiluottoja ja käteisluottoja samoin edellytyksin.

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (62) Ainoa yhteistyössä toiminut tuottaja toimitti huomautuksia ECS-järjestelmästä. Yritys väitti, että i) ulkomaan valuuttana myönnettäviin vientiluottoihin ei käytetä julkista

rahoitusta, ii) sille ulkomaan valuuttana myönnettyssä vientiluotossa oli alhainen korko yrityksen hyvän luottokelpoisuuden ansiosta ja iii) valuuttamääräisen luoton viitearvona ei pitäisi käyttää samaa korkoprosenttia kuin rupiamääräisen luoton. On huomattava, että sekä rupia- että valuuttamääräisiä vientiluottoja käsitellään samassa Intian keskuspankin yleiskirjeessä, ja niiden käytännön toteutusta kuvataan 60 ja 61 kappaleessa; yleiskirjeen tarkat ja rajoittavat säännöt osoittavat, että valuuttamääräisten vientiluottojen rahoitus ja sovelletut korkoprosentit olivat kytköksissä valtion asettamiin selviin ohjeisiin. Viitearvon osalta on huomattava, että yritys raportoi tästä rupiamääräisen luottonsa osalta, ja Intian keskuspankin yleiskirjeeseen sisältyvien toimintalinjojen mukaisesti viejät voivat vapaasti siirtää saman vientitapahtuman rupiamääräisestä luotosta valuuttamääräiseen luottoon. Sen vuoksi katsotaan, että on asianmukaista käyttää viitearvona sitä ainoaa prosenttia, jonka yritys ilmoitti tavanomaiseksi intialaiseksi korkoprosenttikseen. Tästä syystä kyseiset väitteet oli hylättävä. Yritys huomautti vielä laskuvirheestä; tätä pidettiin perusteltuna, ja se otettiin huomioon tuen määrää laskettaessa.

e) ECS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (63) Edellä 58 kappaleessa mainitussa Intian keskuspankin yleiskirjeessä vahvistetut ECS-luottojen edulliset korot voivat vaikuttaa alentavasti viejän korkokustannuksiin verrattuna puhtaasti markkinaolosuhteiden mukaan määräytyviin korkokustannuksiin ja tässä tapauksessa antaa tällaiselle viejälle perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua. Vientirahoitus ei sinänsä ole kotimarkkinoille suuntautuvaa rahoitusta varmempaa. Sen riskejä pidetään itse asiassa yleensä suurempina, ja tiettyyn luottoon edellytettävistä vakuuksista päättäminen on rahoituskohteesta riippumatta kunkin kaupallisen pankin puhtaassa kaupallisessa harkinnassa. Eri pankkien korkotason erot johtuvat RBI:n politiikasta, jonka mukaan lainojen enimmäiskorot vahvistetaan yksilöllisesti kunkin kaupallisen pankin osalta. Kaupallisilla pankeilla ei myöskään olisi velvollisuutta myöntää valuuttamääräisten vientiluottojen ottajille edullisempia korkoja.

- (64) Huolimatta siitä, että ECS-järjestelmässä näiden edullisten luottojen myöntäjinä ovat kaupalliset pankit, kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu viranomaisen taloudellinen tuki. Tässä yhteydessä huomattakoon, ettei perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa eikä WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevassa sopimuksessa edellytetä, että tuen antamisesta koituisi julkisia menoja eli että Intian valtio maksaisi kaupallisille pankeille korvauksen, vaan riittää, että valtio ohjaa perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuja toimintoja. RBI on julkinen elin ja kuuluu siis perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin "julkisiin viranomaisiin". Se on täysin valtion omistuksessa, se toteuttaa poliittisia tavoitteita eli esimerkiksi

rahopolitiikkaa, ja sen johdon nimittää Intian valtio. RBI ohjaa yksityisiä elimiä perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettulla tavalla, koska kaupallisia pankkeja sitovat muun muassa RBI:n yleiskirjeessä vahvistetut vientiluottojen enimmäiskorot sekä RBI:n määräykset siitä, että kaupallisten pankkien on osoitettava tietty määrä netto-pankkiluotoistaan vientirahoitukseen. RBI:n harjoittama ohjaus velvoittaa kaupalliset pankit toteuttamaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimia eli tässä tapauksessa antamaan edullisia vientiluottoja. Tällainen varojen suora siirto tiettyjen ehtojen mukaisten lainojen muodossa on yleensä valtiolle itselleen kuuluva tehtävä, eikä käytäntö tosiasiaa eroa valtioiden yleensä harjoittamasta toiminnasta perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Tukea pidetään erityisenä ja tasoitus-toimenpiteiden alaisena, sillä edullisia korkoja myönnetään ainoastaan vientirahoitukseen, joten ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

f) Tuen määrän laskeminen

- (65) Tuen määrä on laskettu tarkastelua koskevana tutkimus-ajanjaksona käytettyjen vientiluottojen korkojen ja sellaisten korkojen, jotka ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan olisi pitänyt maksaa tavanomaisista kaupallisista luotoista, määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihtoon (nimitäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.
- (66) Tässä järjestelmässä ainoalle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 1,3 prosenttia.

5. Tuloverojärjestelmät

a) Tuloverosta vapauttaminen (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

Vuoden 1961 tuloverolain (Income Tax Act 1961, ITA) 80HHC pykälä

- (67) Tässä järjestelmässä viejät voivat saada osittaisen vapautuksen tuloverosta vientimyynnin voittojen osalta. Vapautuksen oikeusperusta on tuloverolain 80HHC pykälässä.
- (68) Säännös poistettiin verotusvuodesta 2005–2006 (eli 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta

2005 välisestä tilikaudesta) alkaen, joten tuloverolain 80HHC pykälän nojalla ei ole voinut saada etuutta 31 päivän maaliskuuta 2004 jälkeen. Ainoa yhteistyössä toimintu vientiä harjoittava tuottaja ei saanut tämän järjestelmän mukaisia etuuksia tarkastelua koskevalla tutkimus-ajanjaksolla. Koska järjestelmä on lakkautettu, se ei tästä syystä mahdollista perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisten tasoitus-toimenpiteiden käyttöönottoa.

b) Tutkimuksen ja kehityksen tuloverokannustejärjestelmä (Income Tax Incentive for Research and Development, ITIRAD)

i) Oikeusperusta

- (69) ITIRAD-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on ITA:n 35(2AB) pykälässä.

ii) Tukikelpoisuus

- (70) Järjestelmästä voivat saada etuja yritykset, joiden toiminta-ala on bioteknologia tai jotka valmistavat lääkkeitä ja muita farmasiatuotteita, kemikaaleja, sähkölaitteita, tietokoneita, televiestintälaitteita, kemikaaleja tai muita tuotteita, joista voidaan erikseen ilmoittaa.

iii) Käytännön toteutus

- (71) Intian tieteen ja teollisuuden alan tutkimuksesta vastaavan ministeriön hyväksymien, yritysten omien tutkimus- ja kehityslaitosten kustannuksista (muista kuin maanhankinnasta tai rakentamisesta aiheutuvista) voi tuloverotuksessa tehdä vähennyksen, jonka määrä vastaa 150:tä prosenttia tosiasiallisista kustannuksista. Tuloveron peruste ja näin ollen myös verorasitus pienenevät keinotekoisesti, kun olemattomista kustannuksista (jollaisia siis ei tosiasiaa ole aiheutunut) voidaan tehdä 50 prosentin vähennys.

iv) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

- (72) ITIRAD-järjestelmästä ei esitetty huomautuksia toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä.

v) ITIRAD-järjestelmää koskevat päätelmät

- (73) ITIRAD-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. ITA:n 35(2AB) pykälän mukainen keinotekoinen tuloveron perusteen alentaminen on Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska se pienentää Intian tuloja veroista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tuloveron vähennyksestä koituu etua yritykselle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(74) ITA:n 35(2AB) pykälän sanamuodosta käy selvästi ilmi, että ITIRAD-järjestelmä on oikeudellisesti erityinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu merkityksessä ja näin ollen tasoitustoimenpiteiden alainen. Järjestelmän tukikelpoisuus ei määrydy objektiivisin, puolueettomin arviointiperustein perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Tästä järjestelmästä voivat saada etuuksia ainoastaan tietyt teollisuudenalat, koska Intian viranomaiset eivät ole saattaneet järjestelmää kaikkien alojen käytettäväksi. Tällainen rajoittaminen tekee tuesta erityisen, koska perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa mainittu "tuotannonalojen ryhmän" käsite merkitsee sitä, että tuki on rajoitettu tietyille aloille. Rajoitus ei ole luonteeltaan taloudellinen ja laajalti sovellettava kuten esimerkiksi työntekijöiden määrään tai yrityksen kokoon liittyvät rajoitukset.

vi) Tuen määrän laskeminen

(75) Tuen määrä on laskettu tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona ITA:n 35(2AB) pykälän säännöksiä sovellettaessa ja ilman niiden soveltamista kannettavan tuloveron määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokonaisliikevaihdolle (nimittäjä), koska tuki koskee kaikkea myyntiä (sekä kotimarkkina- että vientimyyntiä) eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(76) Tässä järjestelmässä ainoalle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,1 prosenttia.

6. Focus Market Scheme (FMS)

a) Oikeusperusta

(77) FMS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04-09 -asiakirjan luvussa 3.9 ja HOP I 04-09 -käsi-
kirjan luvussa 3.20.

b) Tukikelpoisuus

(78) Kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät ovat tukikelpoisia tässä järjestelmässä.

c) Käytännön toteutus

(79) Tässä järjestelmässä kaikkien tuotteiden vientiin HOP I 04-09 -asiakirjan liitteessä 37-C mainittuihin maihin voi-

daan myöntää tullihyvitystä, jonka suuruus on 2,5 prosenttia järjestelmän mukaan vietyjen tuotteiden FOB-arvosta. Järjestelmään eivät sisälly tietyn tyyppiset vientitapahtumat, esimerkiksi tuotujen tai kauttakuljetettujen tavaroiden vienti, vientiin rinnastettavat toimitukset, palvelujen vienti sekä erityistalousalueilla toimivien yksikköjen ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen viennin liikevaihto. Järjestelmään eivät myöskään kuulu tietyn tyyppiset tuotteet, esimerkiksi timantit, jalometallit, malmit, viljat, sokeri sekä öljytuotteet.

(80) FMS-järjestelmän tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, ja ne ovat voimassa 24 kuukautta hyvityksen oikeuttavan todistuksen myöntämispäivästä. Niitä voidaan käyttää minkä tahansa myöhemmin tapahtuvan tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien.

(81) Hyvitykseen oikeuttava todistus annetaan satamasta, josta tavarat on viety, sen jälkeen kun vienti on toteutunut. Intian viranomaiset eivät vaikuta tullihyvitysten myöntämiseen, kunhan hakija toimittaa viranomaisille kopiot kaikista asiaan liittyvistä vientiasiakirjoista (esim. vientitilauksesta, laskuista, lähetysasiakirjoista, pankkitositteista).

d) Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset

(82) Ainoa yhteistyössä toiminut tuottaja toimitti huomautuksia FMS-järjestelmästä. Yritys väitti, että järjestelmä liittyy maantieteellisesti muihin maihin, eikä EY voi ottaa käytön tasoitustoimenpiteitä. Se ei voinut kuitenkaan kiistää järjestelmän käytännön toteutusta eikä tapaa, jolla FMS-etuutta käytetään (ks. 79-81 kappale). Tästä syystä väite oli hylättävä. Yritys huomautti vielä laskuvirheestä; tätä pidettiin perusteltuna, ja se otettiin huomioon tuen määrää laskettaessa.

e) FMS-järjestelmää koskevat päätelmät

(83) FMS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. FMS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. FMS-tullihyvityksestä koituu myös etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

- (84) Lisäksi FMS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.
- (85) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei veloiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontituluja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitettulla tavalla. Viejä voi saada FMS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada FMS-järjestelmän mukaisia etuja. Viejä voi käyttää FMS-tullihyvityksiä tuodakseen tuotantohyödykkeitä, vaikkakaan tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen tullinpalautusjärjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

f) Tuen määrän laskeminen

- (86) Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana sellaisena kuin yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja kirjasi sen suoritusperusteella tulona tileihin vientitietokellä. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietuihin tai kuljetettuihin määriin.
- (87) Tässä järjestelmässä ainoalle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettu tukiprosentti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 0,1 prosenttia.

III Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

- (88) Asetuksen (EY) N:o 713/2005 mukaan tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvon perusteella ilmaistuna oli 35,1 prosenttia.
- (89) Nyt tehdyssä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvon perusteella ilmaistuna oli 11,9 prosenttia seuraavan taulukon mukaisesti:

YRITYS \ JÄRJESTELMÄ	AAS	DEPBS	EPCGS	ECS	ITIRAD	FMS	Yht.
	%	%	%	%	%	%	%
Ranbaxy Laboratories Ltd	8,2	2,1	0,1	1,3	0,1	0,1	11,9

- (90) Edellä mainittu huomioon ottaen päätellään, että ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saaman tuen taso on alentunut.

IV Tasoitustoimenpiteet

- (91) Perusasetuksen 19 artiklan säännösten ja tarkastelun viereilepanoa koskevan ilmoituksen 3 kohdassa mainittujen tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun perusteiden mukaisesti vahvistetaan, että ainoan yhteistyössä toimineen tuottajan saaman tuen taso on laskenut 35,1 prosentista 11,9 prosenttiin, minkä vuoksi asetuksella (EY) N:o 713/2005 tämän tuottajan osalta käyttöön otettua tasoitustullia on muutettava tämän mukaisesti.

- (92) Asetuksen (EY) N:o 713/2005 mukaan Ranbaxy Laboratories Ltd.:n tuen taso oli korkeampi kuin vahingon korjaava taso. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti katsottiin, että vahingon korjaavaa tasoa vastaava alempi tulli on riittävä korjaamaan yhteisön tuotannonalalle tapahtuneen vahingon, ja näin ollen Ranbaxy Laboratories Ltd.:n tuontiin sovellettava tasoitustulli vahvistettiin 30,3 prosentiksi.

- (93) Kun otetaan huomioon edellä mainittu sekä se, että tuen taso on nyt alempi kuin vahingon korjaava taso, ainoan yhteistyössä toimineeseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, Ranbaxy Laboratories Ltd.:hen, sovellettava yrityskohtainen tasoitustulli vahvistetaan 11,9 prosentiksi.

- (94) Kaikkien muiden yritysten osalta, jotka eivät tehneet yhteistyötä tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa, katsotaan, että tutkittuja järjestelmiä koskevat säännöt ja järjestelmien tasoitustoimenpiteiden alaisuus eivät ole muuttuneet suhteessa edelliseen tutkimukseen. Näin ollen ei ole mitään syytä laskea uudelleen tukien ja tullien määrää niille yrityksille, jotka eivät tehneet yhteistyötä tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa. Sen vuoksi kaikkiin muihin osapuoliin kuin Ranbaxy Laboratories Ltd.:hen sovellettavat, asetuksen (EY) N:o 713/2005 1 artiklan 2 kohdassa mainitut tullit säilyvät ennallaan.
- (95) Tässä asetuksessa vahvistettavat yrityskohtaiset tasoitustullit vastaavat osittaisessa välivaiheen tarkastelussa todettua tilannetta. Näin ollen niitä sovelletaan ainoastaan näiden yritysten tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tulla.
- (96) Kaikki näiden yksittäisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyrityksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyrityksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissiolla on tarvittaessa valtuudet muuttaa tätä asetusta neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan saattaakseen ajan tasalle luettelon niistä yrityksistä, joihin yksilöllisiä tulleja voidaan soveltaa,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. ALLIOT-MARIE

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 713/2005 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Seuraavien yritysten Intiassa tuottamien tuontituotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan tulleja seuraavasti:

- KDL Biotech Ltd., Mumbai (Taric-lisäkoodi: A580): 17,3 prosenttia,
- Nectar Lifesciences Ltd., Chandigarh (Taric-lisäkoodi: A581): 28,1 prosenttia,
- Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi (Taric-lisäkoodi: A582): 25,3 prosenttia,
- Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi (Taric-lisäkoodi: 8221): 11,9 prosenttia,
- Torrent Gujarat Biotech Ltd., Ahmedabad (Taric-lisäkoodi: A583): 28,1 prosenttia,
- Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh (Taric-lisäkoodi: A584): 28,1 prosenttia,
- kaikki muut yritykset (Taric-lisäkoodi: 8900): 32 prosenttia.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade – Directorate B, J-79 4/23, Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Bruxelles/Brussel.